Dosarul nr. 1-271/2022
1-22015724-12-1-03022022

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

26 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător, Elena Costiuc
grefier: Ivan Bulgac
cu participarea:
Procurorului Daniela Buinovski
Apărătorului Mariana Ulinici
în lipsa:
Părţii vătămate Gheorghe Bratușciac
Inculpatului Sergiu Rotaru,

examinând în ședința de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Rotaru Sergiu ***** născut la data de *****, IDNP *****, născut și domiciliat în r-nul *****, s. *****, studii medii, celibatar, fără copii minori la întreținere, nesupus serviciului militar, fără loc permanent de muncă, cetăţean al Republicii Moldova, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior condamnat, antecedente penale stinse,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal.
Procedura de citare legală, executată.
Date cu referire la examinarea cauzei: 21 martie 2024 – 26 decembrie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate nemijlocit în şedinţă de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Procurorul a pledat pentru a-l recunoaşte pe Rotaru Sergiu ***** vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, şi în limitele sancţiunii prevăzute de acest articol, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seniînchis.

Telefonul mobil de model „Oppo A15s” de culoare neagră, nr. de IMEI1: ***** și IMEI2: *****, de restituit definitiv reprezentantului părții vătămate.

Apărătorul inculpatului a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, menționînd că învinuirea inculpatului nu a fost demonstrată, nefiind posibilă examinarea cauzei în lipsa participanților.

Fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul ***Rotaru Sergiu*** ***** la data de 19 octombrie 2021, în perioada de timp de la ora 23:40 min. până la 23:59 min., acţionând cu intenţie directă, având drept scop sustragerea pe

ascuns a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, urmărind scopul de cupiditate, prin acces liber, a pătruns în automobilul de marca/model „*****” cu n/î *****, care aparţine părţii vătămate Bratusciac Gheorghe şi care era parcat pe teritoriul staţiei de alimentare „Vento”, situată pe str. Liviu Deleanu nr. 6, mun. Chişinău, de unde a sustras în mod ascuns un telefon mobil de model „Oppo A 15 S”, de culoare neagră, la preţul de 3688 lei, care aparţine părţii vătămate, după care cu bunul sustras a părăsit locul săvârşirii infracţiunii, deplasându-se într-o direcţie necunoscută.

În continuarea acţiunilor sale infracţionale, la începutul lunii noiembrie 2021, Rotaru Sergiu, din contul unei datorii ce o avea faţă de Pungă Igor, i-a transmis acestuia telefonul sustras, cauzând astfel părţii vătămate o daună în proporţii considerabile, în valoare de 3 688 lei.

Acțiunile lui *Rotaru Sergiu* ***** au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal, cu indicii de calificare: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Privind procedura.

În ședința de judecată, inculpatul Rotaru Sergiu ***** nu s-a prezentat, în pofida înştiinţărilor legale, motiv pentru care prin încheierea din 07 iunie 2022, a fost dispusă anunţarea în căutare a inculpatului, fiind iniţiat conform notificării, dosar de căutare nr. 2022030236 (f.d.116), iar în acest sens, în conformitate cu articolele 321, 351 alin. (2) pct. 5) şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică şi în absenţa inculpatului care se eschivează, poziţie susţinută de toţi participanţii în proces.

La caz, instanța reține că nu poate fi pus la îndoială faptul că inculpatul Rotaru Sergiu ***** a cunoscut despre existența dosarului penal și examinării acestuia de către instanța de judecată, or, la citarea de repetate ori acesta nu s-a prezentat în faţa instanţei, astfel din motive neclare, ultimul nu s-a prezentat la ședința de judecată.

Inculpatul *Rotaru Sergiu* ***** fiind audiat în cadrul urmăririi penale, la data de 28 ianuarie 2022, în calitate de bănuit, a declarat că ordonanța de punere sub învinuire a primit-o și îi este clară, vina nu o recunoaște, la moment refuză să facă careva declarații. *(f.d.76)*

*În pofida faptului că examinarea cauzei a avut loc în prezenţa apărătorului, dar în absenţa inculpatului Rotaru Sergiu ***** care nu a recunoscut vina la faza urmăririi penale, vinovăția sa se confirmă totuşi prin declaraţiile părţii vătămate, dar şi următoarelor mijloace de probă cercetate nemijlocit în ședința de judecată:*

<u>Mijloace de probă și înscrisuri administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:</u>

Partea vătămată Bratusceac Gheorghe nu s-a prezentat la ședința de judecată, iar instanța a fost în imposibilitate de a-l audia din motive obiective. La fel și martorii Pungă Igor și Bratușceac Alexandr nu s-au prezentat la ședința de judecată, iar instanța a fost în imposibilitate de a-i audia din motive obiective. Din materialele cauzei rezultă că, deși au fost legal citați, aceștia nu s-au prezentat în ședință. Ținând cont de aceste circumstanțe și în temeiul art. 314 și art. 371 din Codul de procedură penală, prin încheierea din 04 iulie 2024, instanța a dispus examinarea cauzei penale în lipsa părții vătămate Bratușciac Gheorghe și a martorilor Pungă Igor și Bratușceac Alexandr.

Astfel, fiind date citirii declaraţiilor de la urmărirea penală, *partea vătămată* ***Bratusciac Gheorghe*** a declarat că, la 19 octombrie 2021, aproximativ 23:40 min., după ce a terminat ziua de lucru, împreună cu prietenul său Bratusciac Alexandru, au mers la staţiei peco „Vento”,

situată pe str. Liviu Deleanu nr.6, mun. Chişinău, pentru a servi o cafea. Ajungând acolo, Alexandru a parcat automobilul pe teritoriu, după care ambii au ieşit din automobil de model „*****”, n/î *****, şi au mers în staţia peco pentru a procura cafea. Automobilul l-au lăsat descuiat. Peste 10-20 minute s-au întors înapoi la automobil şi serveau cafeaua. În acel timp, a avut nevoie de telefonul mobil, şi şi-a adus aminte că l-a lăsat pe bancheta din spate a automobilului. A deschis uşa la automobil, şi când s-a uitat a văzut că nu este. A început să-l caute dar fără rezultate. I-a zis lui Alexandru să telefoneze pe numărul său, dar telefonul mobil era deconectat. Atunci a înţeles că în perioada cât au fost în staţia peco, cineva a intrat în automobil, care era descuiat şi a sustras telefonul mobil. Ulterior a telefonat la poliţie şi a anunţat despre acest fapt. Telefonul era de model „Oppo A15s” culoare neagră, nr. de Imei1: ***** şi Imei2: *****, la preţ 3 688 lei, în care activa cartela Sim cu nr. 068908814. Cine putea să sustragă nu cunoaşte şi nici nu bănuieşte pe nimeni. Astfel în urma sustragerii telefonului mobil, i-a fost cauzat o daună materială considerabila, în valoare de 3 688 lei. (f.d.21)

Fiind date citirii declaraţiilor de la urmărirea penală, *martorului* ***Bratusciac Alexandru*** a declarat că, la 19 octombrie 2021, aproximativ pe la ora 23:30 min., au mers la staţia peco de pe str. Liviu Deleanu nr.6, mun. Chişinău, pentru a servi o cafea. Acolo a mers cu automobilul de serviciu la volan fiind el. Au ajuns acolo, au ieşit din automobil fără a-l încuia. Au intrat în staţia peco, au procurat o cafea şi ceva de mâncare, după care au ieşit afară. Acolo s-au mai întâlnit cu un cunoscut comun cu care au mai stat de vorbă aproximativ 5 minute, după care Gheorghe a dorit ca să se uite cât este ora şi atunci şi-a dat seama că a uitat telefonul în maşină. Acesta s-a dus la maşină pentru a-şi lua telefonul, iar peste câteva clipe a strigat că telefonul său lipseşte. El a rămas la maşină, iar acesta a intrat în benzinărie pentru a vorbi cu lucrătorii, poate au văzut ceva. A telefonat de pe telefonul său pe numărul lui Gheorghe, dar telefonul era deconectat, iar ulterior a telefonat la poliţie. Când s-au dus după cafea, acolo se aflau careva persoane lui necunoscute dar la ele nu a atras atenţia. Nu au ascultat muzică la telefon şi nici un telefon nu s-a aflat pe automobilul. *(f.d.32);*

Fiind date citirii declaraţiilor de la urmărirea penală, *martorului* ***Pungă Igor*** a declarat că, la începutul lunii noiembrie 2021, în mun. Chişinău, s-a întâlnit cu un cunoscut de al său pe nume Rotaru Sergiu, numărul acestuia de telefon nu îl are. A stat puţin de vorbă după care acesta a început să-i comunice că în luna octombrie 2021, în timp ce se afla la staţia peco „Vento”, observat pe teritoriul staţiei peco două persoane care erau în stare de ebrietate şi ascultau muzică la telefon, care era pe acoperişul unui automobil. Ulterior, persoanele respective s-au urcat în automobil şi au plecat iar telefonul care era pe acoperiş a căzut jos. El s-a apropiat, a ridicat telefonul şi a observat că ecranul acestuia este deteriorat. Ulterior l-a dus la reparaţie, l-a reparat şi l-a lăsat lui. El i-a propus să-i dea lui telefonul, din cotul unei datorii pe care o are Sergiu la el, la care acesta a fost de acord. A luat telefonul mobil, acesta era de model „Oppo Al 5s”, culoare neagră. De telefon nu s-a folosit şi nici o cartelă sim în el nu a instalat. După aproximativ o săptămână a dus telefonul socrului său, Moraru Vasile şi i l-a făcut cadou. Despre faptul că telefonul mobil a fost sustras nu a cunoscut.. *(f.d.33);*

- *Procesul-verbal de ridicare din 16 decembrie 2021,* prin care s-a consemnat ridicarea de la martorul Pungă Vasile, a telefonului mobil de model „Oppo A15s” de culoare neagră, nr.de Imei1: ***** şi Imei2: *****; *(f.d.37)*
- *Procesul-verbal de examinare din 17 decembrie 2021* prin care s-a consemnat acţiunea de examinare a telefonului mobil de model „Oppo A15s”; *(f.d.40)*
- *Procesul-verbal de examinare din 7 decembrie 2021* prin care s-a consemnat acţiunea de cercetare a suportului electronic ce conţine informaţia privind convorbirile telefonice

ridicată de la companiile de telecomunicaţii S.A. „Orange” S.A. „Moldcell”, privind apelurile efectuate prin intermediul telefonului mobil cu nr. de Imei1: ***** şi Imei2: *****;

Corpuri delicte:

*- Telefon mobil de model „Oppo A15s”, de culoare neagră, nr. de Imei1: ***** şi Imei2: *****, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliţie Buiucani;*

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile

au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanţa conchide că în privința inculpatului Rotaru Sergiu ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa concretizează că inculpatului i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația în materie penală, într-o manieră detaliată prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate și a matrorilor date la faza urmăririi penale şi opiniile participanţilor în şedinţă de judecată, în ansamblu cu mijloacele de probă obţinute prin acţiunile procesuale, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul Rotaru Sergiu ***** a fost trimis în judecată există și au fost săvârșite anume de acesta în mod independent şi cu vinovăţie.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Rotaru Sergiu ***** au fost încadrate juridic în temeiul art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, care stabilesc la momentul săvârşirii infracţiunii răspunderea penală pentru *“furt”*, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile, iar fapta a fost comisă în perioada de timp 19 octombrie 2021 ora 23:40 min. pînă ora 23:59 min..

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală, audiind participanţii în proces şi verificând declaraţiile părții vătămate și a martorilor oferite în la etapa urmăririi penale şi în coraport cu cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

În continuare, cu referire la învinuirea adusă pentru fapta de furt comisă *la data de 19 octombrie 2021 în perioada de timp de la ora 23:40 min. Pînă la ora 23:59 min.*, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul sustragerii trelefnului mobil de model „*****”, de culoare neagră, la preţul de 3688 lei, care aparţine părţii vătămate Bratusciac Gheorghe, prin pătrundere în automobilul de marca/model „*****” cu numărul de înmatriculare *****”.

La caz, fapta infracţiunii se mai confirmă indubitabil prin declarațiile părții vătămate Bratusciac Gheorghe care confirmă şi costul telefonului mobil sustras în cuantumul de 3 688 lei.

Veridicitatea celor constatate mai sus este confirmată și prin procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil de model „Oppo A15S”, de culoare neagră, în valoare de 3 688 lei, potrivit căruia de la Moraru Vasile a fost ridicat telefonul, acesta declarând că l-a primit în folosință de la Pungă Igor, care, la rândul său, a primit telefonul în contul unei datorii de la un cunoscut al său, pe nume Sergiu Rotaru.

Aşadar, instanţa de judecată a dat o justă evaluare tuturor mijloacelor de probă administrate cu ocazia cercetării judecătoreşti, stabilind existenţa faptelor, precum şi vinovăţia inculpatului în forma prevăzută de lege pentru antrenarea răspunderii penale, or acționând în acest mod, inculpatul a prevăzut rezultatul faptelor sale şi a urmărit producerea lor prin

săvârșirea acestor fapte infracționale, reţinându-se sub aspect subiectiv ca formă a vinovăţiei - intenția directă a acestuia la comiterea lor, în ambele cazuri.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Cu privire la încadrarea juridică în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal

Instanţa subliniază că în acest caz, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Rotaru Sergiu ***** la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, unde fapta de sustragere a bunului părții vătămate a avut loc prin pătrundere automobil, se va exclude doar calificativul „cu cauzarea de daune în proporţii considerabile”, prevăzut la alin. (2) lit. d) al art. 186 Cod penal, astfel instanța va reține în acțiunile lui Rotaru Sergiu ***** infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare*, reieşind din considerentele enumerate *infra*.

Rotaru Sergiu ***** a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunilor prevăzute de art. 186 din Codul penal, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracţiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

În subsidiar, instanţa notează că în conformitate cu art. 459 alin. (5) din Codul civil, *bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii,* valorile mobiliare și alte titluri de valoare, sânt considerate *bunuri mobile* şi astfel formează obiectul material al infracţiunii în opinia instanţei.

Cu referire la *victima* infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică sau juridică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, ce au fost identificate în fiecare caz constatat.

Analizând *latura obiectivă* a componențelor infracțiunilor incriminate lui Rotaru Sergiu ***** instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte:

a) fapta prejudiciabilă ce constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil, în accepţiunea victimei; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile şi d) modul ascuns de comitere a faptei.

Cu referinţă la fapta prejudiciabilă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu reprezintă luarea bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de aceste bunuri sustrase de către inculpatul Rotaru Sergiu ***** care şi-a mărit patrimoniul.

Ilegalitatea acţiunilor sale şi gratuitatea luării bunului sustras, se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, exprimată în declarațiile acesteia.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Astfel, prin Legea nr.136 din 06.06.2024, publicată în M.O. nr.245-246 din 07.06.2024, în vigoare din 07.09.2024 (cu unele excepții), au fost operate modificări la Codul Penal privind noțiunea de proporții considerabile, precum și aprecierea și calificarea valorii bunurilor sustrase.

Prin urmare potrivit alin. (2) al art. 126 din Codul penal, se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Conform Hotărâri Guvernului nr. 923 din 22.12.2020 privind aprobarea cuantumului salariului lunar pe economie, prognozat pentru anul 2021, acesta constituie suma de 8 716 lei.

În temeiul alin.(1) al art.10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În speță, instanța de judecată atestă că, ținând cont de cele enunțate mai sus, prejudiciul cauzat părții vătămate Bratusciac Gheorghe, este în sumă de 3 688 lei, ce nu depășește pragul Legal de 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptelor, pentru a constitui un prejudiciu considerabil.

Prin urmare, la data adoptării sentinței calificativul *„cu cauzare de daune considerabile”* nu se mai confirmă, acesta urmându-i a-i fi exclus inculpatului Rotaru Sergiu ***** din învinuire și acțiunile acestuia urmează să fie reîncadrate din art.186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, în art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.*

De asemenea, în concluzie, instanța de judecată mai consideră necesar ca Rotaru Sergiu ***** să fie recunoscut vinovat şi condamnat pentru comiterea infracțiunii încadrate juridic în **art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal**, conform semnelor „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare”*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează

între ele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert existenţa faptelor infracţiunii constatate, precum şi că anume acest inculpat a comis faptele imputate, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

În cadrul dezbaterilor judiciare, *procurorul* a pledat pentru condamnarea cu închisoare a inculpatului pe termen de 2 ani, în penitenciar de tip seminînchis.

Apărătorul inculpatului, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare.

Inculpatul a ezitat să îşi expună opinia în privinţa pedepsei aplicabile, având în vedere eschivarea acestuia de la prezentarea în faţa instanţei, fiind anunţat în căutare în acest sens.

Potrivit art.24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca

„preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave, comise cu intenţie, pentru care este prevăzută o pedeapsă penală *cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani*.

Instanța de judecată reține că aceste infracțiuni comise de către inculpatul Rotaru Sergiu ***** fac parte din capitolul infracțiunilor în domeniul patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la patrimoniu.

Totodată, instanța de judecată reține că Rotaru Sergiu ***** a comis infracțiunea infracțiuni în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal în precum și în lipsa circumstanţelor atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Rotaru Sergiu ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În acest mod, reieşind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este exclusiv aplicarea unei pedepse cu închisoare, după cum statuează sancţiunea normei speciale prevăzute la art. 186 alin. (2) din Codul penal, care va fi una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului, precum şi dispoziţiile actului judecătoresc sunt apărate, iar violarea lor este aspru contracarată şi pedepsită.

Totodată, instanţa reţine că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii pedepsei sub formă de închisoare, reieşind din prevederile legii penale, la care se adaugă tendinţa evidentă a inculpatului de a se eschiva şi a desconsidera efectele unor sancţiuni neprivative de libertate, precum şi de a comite mai multe infracţiuni, acesta anterior fiind judecat *(f.d.152)*, desconsideră sistematic autoritatea instanţei, tratând iresponabil obligaţia şi dreptul său de a se prezenta în instanţă, ce oferă instanţei dubii rezonabile că va continua să se eschiveze şi de la executarea unei pedepse neprivative de libertate.

În acest mod, lipsa circumstanţelor agravante şi atenuante nu pot contribui în opinia instanţei la alegerea unei sancţiuni neprivative de libertate, deoarece nu va fi realizat scopul legii penale, atât preventiv, cât şi punitiv, însă aceste circumstanţe vor fi luate în considerare pentru aplicarea unor pedepse în limita şi mai aproape de cuantumul minim aplicabil pentru infracțiuneaconstatată.

Din motivele enumerate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât şi în defavoarea inculpatului, instanţa opinează spre aplicarea unei pedepse inculpatului cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, iar în acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis şi mai precizează că pedeapsa urmează să fie pusă în executare din momentul reţinerii persoanei.

Cu privire la măsura preventivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului Rotaru Sergiu ***** nu este aplicată o măsură preventivă, însă prin încheierea din la data de 07 iunie 2022 acesta a fost anunțat în căutare (f.d.108-109), în privinţa inculpatului a fost pornit dosar de căutare nr. 2022030236(f.d.116).

În drept, instanţa menţionează că în temeiul art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul *asigurării de către instanţă a executării sentinţei*.

În acest mod, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Rotaru Sergiu *****a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei de condamnare cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, îndeosebi eschivarea intenţionată a inculpatului de multiple ori, atât la faza urmăririi penale, cât şi în faţa instanţei.

Cheltuieli judiciare nu au fost stabilite.

Cu privire la corpurile delicte.

- „Oppo A15s” de culoare neagră, nr. de IMEI1: ***** și IMEI2: ***** – de lăsat în posesia proprietarului de drept.

În prezenta cauză penală nu a fost înaintată acțiune civilă.

În contextul celor expuse şi a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 72 din Codul penal, 162, 221-225, 227-229, 321, 329, 340, 384-389, 392-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat ***Rotaru Sergiu*** ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de articolul 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal, se condamnă în baza acestei norme şi a-i stabili în baza acestei norme- o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei aplicate în privinţa lui Rotaru Sergiu ***** se va calcula din momentul reţinerii sale.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se aplică în privinţa lui Rotaru Sergiu ***** măsura preventivă – *arestul preventiv*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea şi se menţin dispoziţiile privind anunţarea sa în căutare, stabilite prin încheierea din 07 iunie 2022 (f.d.108-109).

Corpul delict: - telefonul mobil de model „Oppo A15s” de culoare neagră, nr. de IMEI1: ***** și IMEI2: *****, de lăsat în posesia proprietarului de drept.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședință publică la 26 decembrie 2025.

Preşedintele şedinţei,
Judecător, Elena Costiuc